

<i>preek</i>	27 februari 2022
<i>thema</i>	In slagorde
<i>tekst</i>	Galaten 5:25 <i>Als we leven door de Geest, laten we door de Geest dan ook in één rij lopen.</i>
liturgie:	Opwekking 797 (U roept ons samen als kerk van de Heer)
<i>votum en groet</i>	
<i>gebed</i>	
<i>preek deel 1</i>	DNP Psalm 125 (De HEER geeft vastheid in je leven)
<i>lezen Galaten 5:25-6:6</i>	
<i>preek deel 2</i>	
<i>tien geboden =</i>	Liedboek 312 (Wij geloven met hart en ziel dat de Heer onze God is, de enige) https://www.liedboekcompendium.nl/lied/312-wij-geloven-met-hart-en-ziel-2_9_7
<i>gebedspunten (met collecte)</i>	
<i>gebed</i>	
<i>HA2: Instelling; Verzekering; Eenheid</i>	Opwekking 378 (Ik wil jou van harte dienen)
<i>HA2: Gebed</i>	
<i>HA2: Opwekking; Viering</i>	Sela: Hard geslagen, vastgenageld (Hard geslagen, vastgenageld; zie Hem, stervend aan een kruis) https://www.youtube.com/watch?v=Ft6AwO_pi0I
<i>zegen</i>	DNP Psalm 85:3 (Zijn redding komt: God geeft weer perspectief)

Ik droom wel eens over de kerk.

Meestal zijn het dromen waarin *ik* van alles fout doe. Dan moet ik preken maar ik ben veel te laat en iedereen is alweer naar huis. Of ik kom per ongeluk in m'n zwembroek naar de kerk en ik word uitgelachen. Of ik heb de verkeerde preek bij me. Dat soort dingen.

Het zijn de angstdromen van een dominee.

Maar bij een droomkerk gaat het over iets anders.

Je denkt na over de vraag: Wat lijkt me nou *mooi* als het over de kerk gaat? Wat zou ik *willen* van de kerk? Je denkt er niet over na hoe je die ideale situatie zou kunnen bereiken, maar je weet wel dat die ideale situatie je geweldig lijkt. Daarin lijkt je op een kind dat droomt over later als je groot bent. Je vraagt je niet af of je droom wel haalbaar is en of het wel *kan*. Maar je hebt gewoon een plaatje in je hoofd over later, een plaatje waar je blij van wordt.

Uit de brief aan de Galaten kun je daar veel over leren.

De Galaten woonden in de Romeinse provincie Galatië: het gebied rondom het huidige Ankara (de hoofdstuk van Turkije). De situatie in de diverse gemeenten van Galatië is bepaald niet ideaal. Als Paulus al zou dromen over de kerken in Galatië, dan is het vooral een soort van nachtmerrie want de Galaten dreigen de vrijheid die ze hebben ontvangen, in te ruilen tegen nieuwe slavernij.

In Galaten 5 schrijft Paulus daarom: Ga alsjeblieft leven als vrije mensen! Maar je moet die vrijheid wel goed gebruiken. Het is niet de bedoeling dat je zomaar je eigen zin doet want daaruit komt alleen maar ellende voort. Het is juist de bedoeling dat je samen geniet van wat de Geest laat groeien aan liefde en alles wat daaruit voortvloeit: aan liefde voor God, aan liefde voor andere gemeenteleden, aan liefde voor alle mensen. Dat is waar Paulus van 'droomt'; dat is waar hij naar verlangt en waar hij voor bidt en waar hij

over schrijft.

Laten we vanmorgen vooral letten op wat Paulus schrijft in Galaten 5 vers 25:
Als we leven door de Geest, laten we door de Geest dan ook in één rij lopen.

We lezen nu eerst Galaten 5:25-6:6.

Als we leven door de Geest, laten we door de Geest dan ook in één rij lopen.

Paulus zinspeelt hier op een leger.

Waarschijnlijk heeft hij het Romeinse leger wel eens gezien tijdens een dagmars. Zo'n mars verliep heel geordend. Ze trokken in een lange rij met ieder zijn eigen bagage van de ene plaats naar de andere: één lange lange rij soldaten; iedereen had zijn eigen taak en iedereen wist precies wat hij moest doen, ook als een kamp voor de nacht moest worden ingericht.

Als het Romeinse leger het gevecht aanging, dan gingen

de soldaten in slagorde staan (de voorste rij het schild naar voren, de volgende rijen het schild boven het hoofd; op de foto wordt dat nagespeeld). Ze renden zo in slagorde de vijand tegemoet als een angstaanjagende gevechtsmachine.

Bij zo'n leger is het wel belangrijk dat je elkaar ondersteunt. Dat moest je dan ook beloven. De burgers van Athene bijvoorbeeld moesten een eed afleggen als ze in het leger werden ingelijfd. Dan moesten ze beloven dat ze de man die naast hen stond in de slagorde, niet in de steek zouden laten.

Op zo'n soort leger zinspeelt Paulus in Galaten 5 vers 25. Als we leven door de Geest, moeten we door de Geest ook in één rij lopen.

Wat betekent dat? Paulus maakt eerst duidelijk wat je *niet* moet doen en daarna noemt hij vier dingen die je *wel* moet doen.

Schep niet op over jezelf (Gal. 5:26).

Opschepen over jezelf past niet bij mensen die leven door de Geest. Maar blijkbaar loop je het gevaar dat je dat toch doet: dat we met elkaar een stelletje veel te grote ego's zijn, gericht op onszelf, erop uit om jezelf groter te maken en de ander kleiner te krijgen. Voor de kerk is dat dodelijk. In de droomkerk zijn mensen niet vol van zichzelf maar vol van de Geest.

Van daaruit spreekt Paulus de Galaten aan. Hij noemt hen heel bewust 'broers, zussen'. Hij spreekt hen aan op hun onderlinge band. En hij schrijft:

Herstel het gelid (Gal. 6:1).

Als een soldaat tijdens een dagmars struikelt, wat moet de man achter hem dan doen? Zo'n man die valt, dat is natuurlijk heel lastig. Je zult er maar achter lopen! Lastig. Maar de man die er achter loopt, moet hem niet opzij schoppen zodat hij zelf rustig door kan lopen. Nee: je moet de man die gevallen is, overeind helpen. Je moet hem weer in de rij terugbrengen. Misschien heeft hij vandaag zijn dag niet. Slecht geslapen, diarree opgelopen, zere voeten ... Er kan van alles zijn. Misschien was het wel dat hij gewoon niet goed uitgekeken heeft: dat hij om zich heen keek en niet lette op de boomwortel voor zijn voeten zodat hij eroverheen viel. Misschien heeft de man achter hem zich al

uren aan hem geërgerd omdat hij niet gewoon doorliep maar steeds wat had te zeuren. En toch: als iemand tijdens een dagmars struikelt, moet de man achter hem te hulp schieten en de man in de rij terugbrengen. Besef daarbij dat het jou *morgen* kan overkomen: dat je je ziek voelt of dat je niet goed uitkijkt en valt. Dan ben je blij dat de man achter je jou helpt. Zo moet jij de man voor je helpen, als hij valt. Dat *doe* je gewoon, vanuit echte team spirit.

Broers, zussen, kijk zo eens naar onze gemeente. Waar is de team spirit? Je bent vol van de Geest (van de Geest van God). Prijs de Heer! Maar waar zie ik dan aan dat je vol bent van de Geest? Waar zie ik aan dat je geestelijk bent? Dat wordt zichtbaar in het onderling contact. Wat doe jij als iemand struikelt? Stap je dan met een grote stap over zo iemand heen? Ga je dan met een wijde boog om zo iemand heen? Misschien heb je die neiging, vanuit het idee van: het is een gevolg van *zijn* foute keuze; het heeft te maken met *haar* stomme beslissing. Maar zo moet het niet! Als je geestelijk bent (dat wil zeggen: door de heilige Geest geleid wordt), dan maak je je druk voor iemand die struikelt. Die ander voelde zich wellicht afgewezen, niet gezien, niet erkend; daardoor werd de drempel om naar de kerk te gaan, heel hoog. Hij of zij kwam niet meer maar haakte helemaal af. En nu is hij of zij God kwijt. Wat moet je nu doen? Paulus roept je op om vooral op je eigen houding te letten:

- a) Besef dat ook jij het risico loopt dat je struikelt en valt.
- b) Probeer de ander terug te brengen in de rij.
- c) Doe dat op een liefdevolle manier.
- d) Vraag daarbij dat de heilige Geest je vult zodat je houding goed is.

Herstel het gelid. En daar komt een tweede punt bij:

Trek samen op (Gal. 6:2-3).

Als je met een hele legergroep op mars bent naar een gebied waar een opstand moet worden neergeslagen, dan moet je elkaar helpen. Als het voor de soldaat voor je in de rij te zwaar dreigt te worden, dan moet je niet met je armen over elkaar wachten tot hij weer verder kan, want daarmee zou je de opmars in gevaar brengen. Je moet je medestrijder moed inspreken, je moet hem ondersteunen, je moet eventueel wat van zijn bepakking overnemen. Dat kun je pas doen als je je trots aan de kant zet. Pas dan kun je de man voor je te hulp komen en hem helpen bij het dragen van zijn bepakking. Dat geldt helemaal als je in slagorde op de vijand af gaat. Dan moet je het echt samen doen. Samen tors je de lasten.

In de droomkerk van Paulus gaat het er aan toe als in het ideale leger. Je voelt je niet verheven boven de ander maar je helpt mee te dragen. Als je dat doet ben je gehoorzaam aan wat Paulus “de wet van Christus” noemt. En weet je hoe die wet gaat? Het is een korte wet, één regel maar: “Heb uw naaste lief als uzelf” (Gal. 5:14). Doe je dat? Het valt niet mee. Op allerlei manieren kun je dit van je afhouden.

Dan kun je zeggen: Ja maar, daar hebben we toch een dominee voor, of een ouderling, of een diaken. Laat die maar helpen. Laat die het maar doen. Ho, wacht! Van iedereen wordt een bijdrage verwacht! Iedereen moet leven volgens “de wet van Christus”.

Dan kun je zeggen: Er is geen beginnen aan want er zijn zoveel mensen met problemen. Ho, wacht! Dat kan geen reden zijn om maar helemaal niks te doen. Je hoeft niet de lasten van de hele wereld te dragen. Dat kun je niet eens want je bent God niet. Maar begin direct om je heen. Zoals een man in het leger vooral een taak had tegenover de man voor hem of de man naast hem.

Dan kun je zeggen: Maar als het iemand z’n eigen schuld is dat hij in de problemen zit, dan help ik hem niet. Ho, wacht! Ben jij dan altijd even verstandig bezig? Misschien is die ander reuze stom geweest of ongelooflijk eigenwijs en heeft hij zich door eigen schuld helemaal in de problemen gewerkt. Dat is geen goeie reden om nu te zeggen: Je bekijkt het maar. Weet je wat ik zo bijzonder vind? Dat doet God bij ons ook niet! Hij zal nooit tegen ons zeggen: Stelletje sukkel, je zoekt het zelf maar uit. Hij komt ons te hulp, hoe stom we ons ook gedragen. Hij heeft zijn eigen Zoon erop uitgestuurd om alle

lasten van de wereld te dragen zodat het leven weer goed wordt.

Vandaar dat Paulus schrijft: Trek samen op. Maar daar voegt hij een derde punt aan toe: *Zorg voor je eigen bagage* (Gal. 6:4-5).

Elke soldaat in het Romeinse leger had zijn eigen taak. Niemand mocht die taak afschuiven op een ander. Als het iemand te veel werd, moest de man achter hem of naast hem hem te hulp komen maar dat was tijdelijk en het was absoluut niet de bedoeling dat hij het nu allemaal zou overlaten aan die ander.

Zo zou je willen dat we in de gemeente met elkaar omgaan. Dat je, als het moeilijk wordt voor jou, ondersteund wordt; dat je dat ook laat gebeuren; dat je daarvoor openstaat. Maar dat je daarmee niet al jouw verantwoordelijkheid van je afschuift en bij een ander legt. Dat je ook niet toestaat dat een predikant of een ouderling of een diaken die verantwoordelijkheid van je overneemt. God zal *jou* ter verantwoording roepen en aan *jou* vragen wat *jij* met *jouw* taak gedaan hebt.

Dat is wat Paulus bedoelt als hij je oproept om te zorgen voor je eigen bagage. Daaraan koppelt Paulus nog een vierde punt:

Deel met de instructeur (Gal. 6:6).

In het leger heeft de instructeur zijn eigen taak. Daar moet hij de handen voor vrij hebben. Als hij precies dezelfde bepakking heeft als de anderen, komt er minder terecht van zijn speciale taak. Samen moet je ervoor zorgen dat de instructeur zijn werk kan doen.

Zo gaat het er ook aan toe in de droomkerk die Paulus schetst. Je bent op elkaar betrokken. Wie onderwijs geeft, verkoopt zijn lessen niet per uur of per bladzijde. Je geeft belangeloos les en je laat je niet betalen voor je diensten. Maar wie onderwijs ontvangt voelt zich verbonden met de instructeur en komt met geld over de brug zodat de instructeur zijn werk kan blijven doen. Wie die instructeur precies is, schrijft Paulus niet. Het zou te snel gaan om direct en uitsluitend aan de dominee te denken. Waar het om gaat, dat is dat we samen zorgen dat alles in de gemeente gedaan kan worden. We moeten er samen *tijd* in investeren en we moeten er samen *geld* in investeren zodat het kerkgebouw wekelijks schoongemaakt wordt, zodat er voldoende geld is voor een sluitende begroting, zodat allerlei plannen uitgevoerd kunnen worden, zodat alle noodzakelijke klussen gedaan kunnen worden, zodat de kerkdiensten door kunnen gaan, zodat we voor onszelf en met elkaar de Bijbel bestuderen en bidden om groei in het leven door de Geest.

Dit is de kerk waar Paulus van ‘droomt’: vrije mensen die elkaar dienen in liefde, door de Geest.

Amen!